

[Gerda Mundt.]

Restaurationer, som har aabent efter Kl. 12 Midnat, i alt ca. 105, og deraf er der adskillige, som kun har aabent i Turistsæsonen. Jeg kan ikke se nogen Grund til at forandre de nugældende Forhold for Proviensbyernes Vedkommende, men ganske anderledes stiller Sagen sig for vort Lands Hovedstad, Storbyen Københavns Vedkommende. Det er min bestemte Overbevisning, som jeg ogsaa har ladet det komme til Orde i Betænkningen, at Bestemmelsen om, at Forlystelser skal ophøre Kl. 12 Lørdag Aften, er en væsentlig Grund til, at de tre store Natklubber og en hel Del mindre, mere eller mindre lovlige, og Smugkroer er fyldt hver Lørdag Aften til Ødelæggelse for mange, ikke mindst blandt Ungdommen. Der har lydt stærke Ord fra Politiet og Borgmester Kaper herom, og det er ikke Mangel paa Vilje fra Politiets Side, Politiet vil meget gerne modarbejde dette Uvæsen, men det er dets bestemte Overbevisning, at det ikke kan gøres under de nugældende Love. Endnu i Dag kan vi jo i Aviserne se, hvordan Smugkroer flourer her i København, og man ser ogsaa, at Politiet mener, at det netop er værst Lørdag Aften, fordi Restaurationerne er nødt til at holde op med Musikken Kl. 12. Jeg er vis paa, at hvis den nugældende Ordning blev opretholdt, saa var der ingen, der vilde høste større Fordel deraf end netop Natklubberne og Smugkroerne, og det er jo dog ikke det, man fra Afholdsfolkenes og Menighedens Side ønsker. Det har jeg ogsaa søgt at give Udtryk i Betænkningen. Naar Restaurationerne faar samme Tilladelse Lørdag Aften som de øvrige Aftener om Ugen, saa tror jeg, at de fleste Folk paa Restaurationerne vil gaa hjem og ikke søge Natklubberne, som saaledes vil miste en stor Del af deres Klientel. Jeg er ganske klar over, at min Stilling til dette Spørgsmaal her bliver fordømt af mange, som jeg ellers gerne staar sammen med. Men jeg mener, det er, fordi de ikke kender de Forhold, der gør sig gældende her i København. Der er i Betænkningen af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nævnt den Skrivelse, som er kommet fra Menighedsraadenes Forening, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at citere et lille Stykke; der staar her:

„Derimod er det en alvorlig Sag, at *Politiet* i Danmark synes at mene, at Forholdene har taget en saadan Udvikling, at Politiet ikke magter dem under den nugældende Lovgivning. Dette Spørgsmaal, om *virkelig* Forbudet med-

fører et større Onde, fordrer en alvorlig Undersøgelse. Men vi mener, at maatte fremhæve, at netop kun efter en meget alvorlig Undersøgelse bør disse Politiets Bekymringer medføre en ændret Lovgivning, da her jo atter kun er Tale om et Faatal af Mennesker i Forhold til Landets samlede Befolkning.

Men selv om Hovedreglen her maatte blive ændret, henstiller vi, at man (alleerede af Sømmelighedshensyn) lader Aftenerne før Juledag og Paaskedag samt Dagene Juledag, Skærtorsdag, Langfredag, Paaskedag og Pinsedag faa en særlig Fredning.

Jeg mener, der netop er taget Hensyn til, hvad her saa stærkt og vægtigt er skrevet, og det har ogsaa netop været Politiets Synspunkt, som har været medvirkende til, at jeg har taget den Stilling, jeg har.

Af de nævnte Grunde vil jeg, skønt jeg mener, at der er Forbedringer i de foreslaaede Ændringer, selv om jeg ikke er helt enig i alle Punkter, nemlig ikke hvor det drejer sig om Væddeløb fra Kl. 2 og Tilladelse til at holde Forlystelser i Beværtninger i Proviensbyer, ikke stemme for Ændringsforslagene, men vil tilraade, at man undlader at stemme for Ændringerne.

Carlsen-Skiødt: Til den Mindretalsbetænkning, jeg har afgivet, vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger.

Det er ikke nogen Sjældenhed, naar et Rigsdagsudvalg arbejder med et eller andet Lovforslag, at der kommer Deputationer eller skriftlige Henvendelser fra Foreninger eller Dele af Samfundet, og disse Henvendelser kan dels være for og dels gaa imod Lovforslaget, men jeg erindrer ikke, at vi i de 15 Aar, jeg har været her i den danske Rigsdag — i alt Fald ikke for de Lovfor-slags Vedkommende, hvor jeg har siddet i Udvalget — nogen Sinde har haft saa stort et Antal Henvendelser som i dette Tilfælde. Der er kommet mellem 20 og 30, og saa vidt mig bekendt er der kun 1, der er for, nemlig Frihedsværnet, alle de andre gaar imod. Naar Forholdet er saadan, forekommer det mig nu alligevel, at Rigsdagen ikke bør sidde disse Henvendelser overhørig.

Jeg skal ikke gennemgaa disse Henvendelser, det har det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard jo gjort ret omstændeligt; jeg vil blot sige, at jeg er ganske sikker paa, at bag Protesterne — og det er ikke blot Protester imod det af den højtærede Justitsminister stillede Forslag, men som det ogsaa vil fremgaa af det, der er trykt